ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו׃ ויותר
יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃
וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך
יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר שלחני כי עלה
השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃ ת
ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ ויאמר
לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי
שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ וישאל
יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה
תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ ויקרא יעקב
שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל
פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח לו השמש כאשר
עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף
הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃
וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע
מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות׃ וישם את השפחות ואת ילדיהן
ראשנה ואת לאה וילדיה ואת רחל ואת יוסף
אחרנים׃ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע
פעמים עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו לקראתו ויח׃
ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃ וישא את

אחרנים

בס״מ ישר׳
אל

ודברינון ואעברינון ית נחלא ואעבר
ית דיליה׃ ואשתאר יעקב בלחודוהי
ואשתדל גברא עמיה עד דסליק
צפרא׃ וחזא ארי לא יכיל ליה
וקריב בפתי ירכיה וזע פתי ירכא
דיעקב כאשתדלותיה עמיה׃
ואמר שלחני ארי סליק צפרא
ואמר לא אשלחנך אלהין ברכתני׃
ואמר ליה מן שמך ואמר יעקב׃
ואמר לא יעקב יתאמר עוד
שמך אלהין ישראל ארי רב את
קדם יי ועם גבריא ויכילתא׃ ושאיל
יעקב ואמר חוי כען שמך ואמר
למה דנן את שאיל לשמי ובריך
יתיה תמן׃

וקרא יעקב שמיה דאתרא פניאל
ארי חזיתי מלאכא דיי אפין
באפין ואשתיזבת נפשי׃

ודנח ליה שמשא כד עבר ית
פניאל והוא מטלע על ירכיה׃

על כן לא אכלין בני ישראל ית
גידא נשיא דעל פתי ירכא
עד יומא הדין ארי קריב בפתי
ירכא דיעקב בגידא נשיא׃

וזקף יעקב עינוהי וחזא והא
עשו אתי ועמיה ארבע מאה
גברא ופליג ית בניא על לאה ועל
רחל ועל תרתין לחינתא׃ ושוי ית
לחינתא וית בניהן קדמיתא וית
לאה ובנהא בתראין וית רחל וית
יוסף בתראין׃ והוא עבר קדמיהון
וסגיד על ארעא שבע זמנין
עד מקרביה לות אחוהי׃ ורהט
עשו לקדמותיה וגפפיה ונפל
על צורהי ונשקיה ובכו׃ וזקף

על פניו אף הוא שרוי בכ׳
עס שהיה צריך לכל זה׳
ואת אחד עשר ילדיו
ודינה היכן היתה׳
נתנה בתיבה ונעל
בפניה שלא יתן בה עשו
עיניו ולכך נענש יעקב
שמנעה מאחיו שמא
תחזירנו למוטב וסופה
שנפלה ביד שכם בן
חמור׃ יבק שם הנהר׃
את אשר לו הבהמה
והמטלטלין עשה
עצמו כגשר נוטל מכאן
ומניח כאן׃ ויותר יעקב
שכח פכים קטנים וחזר
עליהם׃ ויאבק איש
עמו׳ מנחם פירש׳ ויתע
ויתעפר לשון אבק׳
שהיו מעלין עפר ברגליהן
על ידי נענועם׳ ולי נראה
שהוא לשון ויתקשר׳
ולשון ארמי הוא בתר
דאביקו ביה ואביק
ליה מיבק לשון עניבה׳
שכן דרך שנים המתעצמין
שחובקו ואובקו בזרועותיו
ופירשו רבותינו שהוא
שר של עשו׃ ותקע
נתקעה ממקום
מחברתה ודומה לו
פן תקע נפשי ממך׳
לשון הסרה׳ ובמשנה
לשון לקעקע ביצתן
ולשרש שרשיהן׃ כי
עלה השחר וצריך
אני לומר שירה היום׃ כי אם
ברכתני הודה לי על
הברכות שברכני וכו׳

להפיל איש את רעהו

דכתיב
את

שברכני יצחק שעשו מערער
עליהם׃ לא יעקב יאמר עוד
שמך׳ לא יאמרו עליך עוד
שהברכות בעקבה ובמרמיה
כי אם בשררה ובגלוי פנים׳
סופך שהקב״ה נגלה עליך
בבית אל ומחליף את שמך
ושם הוא מברכך ואני שם
אהיה ואודה לך עליהן וזהו
שכתב וישר אל מלאך ויוכל
בכה המלאך ויתחנן לו ומה

ומה נתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר
עמנו׳ המתן לי עד שידבר עמנו שם
ולא רצה יעקב ועל כרחו הודה לו עליה
וזהו ויברך אותו שם שהיה מתחנן לו
להמתין ולא רצה׃ ועם אנשים עם עשו
ועם לבן ותוכל להם׃ למה זה תשאל
לשמי אין לנו שם קבוע משתנים הם
שמותינו הכל לפי מצות עבודת השליחות
שאנו משתלחים׃ ויזרח לו לרפאות
את צלעתו כמה דאת אמר שמש
צדקה ומרפא בכנפיה׳ ואותן שעות
שמיהרה לשקוע בשבילו כשיצא מבאר שבע
מיהרה לזרוח בשבילו׃ והוא היה צולע
כשזרחה לו השמש

ולמה נקרא שמו גיד הנשה שנשה ד׳
ממקומו ועלה והוא לשון קפיצה
וכן נשתה גבורתם׳ וכן כי נשני אלהים
כל עמלי׃ אחרונים אחרון אחרון
חביב׃ עבר לפניהם אם יבא אותו
רשע להלחם ילחם בי תחלה׃ ויחבקהו
נתגלגלו רחמיו כשראהו משתחוה
כל השתחוויות הללו׃ וישקהו נקוד
עליו׳ ויש חולקין בדבר בברייתא
דספרי׳ יש שדרשו נקודה זו לומר
שלא נשקו בכל לבו׳ אמר ר׳ שמעון
יוחאי הלכה היא בידוע שעשו
שונא ליעקב אלא שנכמרו רחמיו [illegible]

ונשקו בכל לבו׃ מי אלה לך׳ מי אלה
להיות שלך׃ נגשו יוסף ורחל מכולן
האמהות נגשות לפני הבנים אבל ברחל
יוסף נגש לפניה׳ אמר אמי יפת תואר
שמא יתלה בה עיניו אותו רשע אעמוד כנגדה
ואעכבנו מלהסתכל בה׃ מי לך כל
המחנה [illegible] שפגשתי שהוא
שלך׳ [illegible] פשוטו ומדרשו [illegible]
על [illegible]
[illegible] אותו כנגדו
[illegible] היו דוחפין אותו
[illegible] אותם והם
[illegible] יצחק הבן